Ἡ Σημαία

Πάντα κι ὅπου σ᾽ ἀντικρίζω,
μὲ λαχτάρα σταματῶ,
ὑπερήφανα δακρύζω,
ταπεινὰ σὲ χαιρετῶ.

Δόξα ἀθάνατη στολίζει
κάθε θεία σου πτυχή
καὶ μαζί σου φτερουγίζει
τῆς Πατρίδος ἡ ψυχή.

Ὅταν ξάφνου σὲ χαϊδεύει
τ᾽ ἀγεράκι τ᾽ ἀλαφρό,
μοιάζεις κῦμα, ποὺ σαλεύει
μὲ χιονόλευκον ἀφρό.

Κι ὁ Σταυρὸς ποὺ λαμπυρίζει
στὴν ψηλή σου κορυφή,
εἶν᾽ ὁ φάρος ποὺ φωτίζει
μιὰν ἐλπίδα μας κρυφή.

Σὲ θωρῶ κι ἀναθαρρεύω
καὶ τὰ χέρια μου χτυπῶ,
σὰν ἁγία σὲ λατρεύω,
σὰ μητέρα σ᾽ ἀγαπῶ.

Κι ἀπ᾽ τὰ στήθη μου ἀνεβαίνει
μιὰ χαρούμενη φωνή·
«Νὰ ᾽σαι πάντα δοξασμένη,
ὦ Σημαία γαλανή!»

Ἰωάννης Πολέμης

Οἱ Ἥρωες τῆς Πίνδου

Ἐπάνω στὰ ψηλά, ἀπότομα καὶ ἄγρια βουνὰ τῆς Πίνδου, οἱ στρατιῶτές μας πολεμοῦν σὰν λιοντάρια.

Ὁ χειμώνας ἔχει ἀρχίσει νωρὶς ἐκεῖ πάνω. Τὸ κρύο εἶναι τσουχτερό, τὸ ἀγέρι παγώνει τὰ πρόσωπα καὶ τὸ χιόνι ἔχει σκεπάσει τὰ πάντα μὲ ἕνα λευκὸ σεντόνι.

Οἱ Ἰταλοὶ εἶναι πολλοί. Ἔχουν βαριὰ ὅπλα, κανόνια, τάνκς καὶ πολλὰ ἀεροπλάνα ποὺ σκίζουν τὸν οὐρανό. Ὅμως οἱ Ἕλληνες δὲν πτοοῦνται.

Ἔχουν μέσα στὰ στήθη τους τὴν φλόγα τῆς λευτεριᾶς καὶ τὸ δίκαιο μὲ τὸ μέρος τους.

Μὲ τὴν ξιφολόγχη στὰ χέρια, οἱ φαντάροι μας πηδοῦν ἀπὸ βράχο σὲ βράχο. Ὁρμοῦν μπροστὰ καὶ ἡ φωνή τους ἀντηχεῖ στὶς χαράδρες:

«Ἀέραααα! Ἀέραααα!».

Οἱ ἐχθροὶ τρομάζουν ἀκούγοντας αὐτὴν τὴν φοβερὴ ἰαχή. Πετοῦν τὰ ὅπλα τους καὶ ὑποχωροῦν πανικόβλητοι.

Οἱ πληγωμένοι στρατιῶτές μας δὲν παραπονιοῦνται. Μέσα στὶς θύελλες καὶ στὶς παγωμένες νύχτες, λένε πὼς βλέπουν μιὰ μαυροφορεμένη Γυναῖκα νὰ τοὺς προστατεύει καὶ νὰ τοὺς ὁδηγεῖ στὴ Νίκη.

Εἶναι ἡ Παναγία, ἡ Μεγάλη Μάνα ὅλων τῶν στρατιωτῶν μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Τὰ Νικητήρια
Ἐποποιΐα 1940 - 1941

●

ΕΝΘΥΜΙΟΝ
Κυριακή, 12η Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.
(25η Ὀκτωβρίου 2026 πολ. ἡμ.)

●

Πνευματικὸν Κέντρον Ζεφυρίου
Μπουμπουλίνας καὶ 17ης Νοεμβρίου